

במדינה

כולם העתיקו. הגדיל לעשות חצה רון מעריב, שהקדים לדו"ח קטע, שכל הי קורא אותו עשוי להבין כאילו מעריב היה זה שגילה את הפרשה, וכאילו כתוצאה מגילוי זה החלה חקירת מבקר-המדינה. הפעם קל מאד להזים דברים אלו. שכן, כרגיל, שוב היה העולם הזה תראשון בפירסום הפרשה.

בגיליון 1923 (9.7.74) הופיע הפירסום הראשון והמלא של שערוריית מכירת זכויות הנפט של ישראל בים הצפוני, לבנק בריטי. מעריב, ועמו שאר העיתונים, העתיקו את הפירסום בהעלם הזה הוכחה נוספת: הפירסום בהעלם הזה

(המשך מעמוד 14) דבר. אישים בכירים, שנשאלו על-ידי פירוש במסיבות-עיתונאים, שיקרו באמרם שאינם יודעים. המידע הועלם לא רק מי אוני הציבור, אלא גם מכמה משרייה ממסלה. מדוע?

התעלמה נפתרה בשעה 20.30, למעלה מעשר שעות אחרי לכידת הספינה. שר הביטחון פתח את המדורות-החדשות בי שעת האונת-השיא. היה בפיו סקופ דרמטי, תי, שרומם כל לב בישראל: כוחות צה"ל הצליחו לאתר את הספינה. הישג זה — שלא היה, למעשה, אלא תוצאה שיגרתי של פעולה מובנת-מאלה — רומם את הצופים, אחרי יום של דיכ און. הוא נוקף כל-כולו לחשבונו האישי של שר-הביטחון.

היתה זו מלאכת-מחשבת של פירסום. השר שימעות פרס הוכיח עצמו שוב כי אשף יחסייה-ציבור. תוך-כדייך לא הת עכב איש לשאול את עצמו, אם הוכיח את עצמו השר שימעות פרס גם כשרי ביטחון מוצלח.

אירגונים

אשיך מול אימונים:

0 : 1

מובצע גושי-אמונים נפד קורבן

למביצע פתח

עולם שלם מפריד בין אנשי גושי אמונים, חסידי ארץ-ישראל השלמה, ובין הפידאיון של פתח. חסידי פלסטין המשוחררת. השבוע הם נפגשו פנים אל פנים — מעל גלי האתר.

בשתי מיפקדות סודיות, משני עברי הי חזית, ישבו ראשי פתח וראשי גושי-אמונים ותיכננו בעת-יובעונה-אחת שני מיבצעים שונים. אולם שני המיבצעים נועדו לאותה מטרה עצמה: לסכל את שליחותו החדשה של הנרי קיסינג'ר, או לפחות להפגין נגדה במיבצע ראוותני.

אנשי פתח תיכננו את ההתקפה בחוף ימה של תל-אביב. אנשי אמונים תיכננו התנחלות הפגנתית נוספת בסבסטיה.

התחרות בלתי-הוגנת. היתה זו תחרות בלתי-הוגנת, כי לאנשי אמונים לא היה שמץ של סיכוי לעמוד בה.

ברגע שנודע על הפשיטה ברחוב גאולה לא היתה לאיש הסבלנות להתייחס להפי גנת המתנחלים בשומרון. כליהתיקשורת כימעט שהתעלמו ממנה, או הזכירה באי רצון, כמיסרד המסיח את הדעת מן הסני סציה העיקרית של היום. אורחים ראו בה מעשה פוחז, שאילץ את צה"ל להעביר ביום כזה כוחות מן המערכה העיקרית, והטיל מעמסה נוספת על צמרת המדינה. הכוחות והאישים הציבוריים, שיכלו להתייצב לימון מיבצע ההתנחלות, ושי אולי תיכננו זאת מראש, משכו את יום מן העניין, ביגלל דעת-הקהל העויינת.

כך, נוסף על כל הקורבנות האחרים, נפל גם מיבצע זה קורבן לפעולת פתח. אבל אנשי אמונים לא התייאשו: הם העלו גרעין חדש לסביבת רמאללה.

פרשות

הים הצפוני אחפש קונה

הקונים הבריטיים מכקשים

למכור את זכויות-הנפט

שקנו מישראל — היש

לו קונה?

אורח ישראלי משוטט לו עתה ברחבי העולם, ומחפש קונה לזיכיונות-נפט. הי אורח הוא צבי אלכסנדר, לשעבר מנכ"ל חברת הנפט האומית וכיום עובד בחברה בריטית להשקעות. אלכסנדר, על זיכיונות הנפט של החברה שבה עבד, נמכרו לפני כשנה לאנגלים, כולל זיכיון מבטיח על 5 אחוזים מזכויות הנפט בים הצפוני.

לאחר שקנו האנגלים את הזיכיונות ואת אלכסנדר ושלמו למדינת ישראל תישעה מיליון דולר מתוך 14^{1/2} שהיו המחיר הי כולל, נכנסו לקשיי נזילות, והם מסרבים להמשיך לשלם. אלכסנדר מחפש עתה קו נה אחר, אחרת יתורו הזיכיונות לרשותה של מדינת ישראל — דבר שכנראה אין הוא מעוניין בו.

נושא הזיכיונות עלה בשבוע שעבר שוב לחדשות, כאשר פירסם מבקר-המדינה את הדיון-השבון שלו על חברת הנפט האומית.

לו, כאשר ריבוי המסקדים במקום מאפשר לכל אחד להסיר מעצמו את האחריות למחל זה.

העובדה כי למעלה משש שעות לאחר סיום הפעולה התגלו במקום עוד שני פידאיון, אשר לא ירעו עליהם קודם-לכן, היא המורה כי יותר.

פירוש הדבר שלא נערך, מייד אחרי הפריצה, חיפוש שיטתי ומדוקדק בבניין, מי היה אחראי לכך? הרי ברור שכל יחידה סמכה על יחידה אחרת.

מסיבת-סיום על אופות

ח מורה עוד יותר העובדה, כי שעות רבות לאחר מציאת הפידאי, עדיין היו קבורים מתחת להריסות בני-ערובה, מבלי שעלה על דעת איש לעשות את הפעולה הראשונה המתחייבת: סינון הי הריסות וחיפושים אחר נפגעים נוספים, אפילו אם קיימת תיקוה קלושה בלבד שאכן הם בכלל בחיים.

הניסיון מלמד, שתחת הריסות של בית קבורים לעיתים קרובות אנשים חיים ופצועים, המתים אם חילוץם מתמהמה.

היחידה אשר ביצעה את הפעולה טו ענת, ובעיקבותיה טוען המטכ"ל, כי תפי קידה היה לערוך את הפעולה והטיהור — ולהתקפל מהמקום. לדברי גורמים בצה"ל היתה האחריות על המשך הפעולה, ובעיקר על פעולות הסינון והחילוץ, מוטלת על המישטרה. אולם עובדה היא שאורחים הורשו להסתובב בקירבת-מקום, ואפילו ראש הממשלה ופמלייתו הוזמנו להצטלם באיזור ההריסות, כאשר פידאי היה עדיין

סוגה. שתי חוליות הצליחו לחדור, זו שי ערכה את ההתקפה הרצחנית בנהריה וזו שערכה את ההתקפה בקיבוץ ראש-הניקרה. מאז אותו שתי התקפות השתכללה המערכת-לגיוויי-עוד יותר.

אולם נראה כי המחשבה שהפיי דאיון לא יוכלו להגיע רחוק יותר מאשר הגבוה הימו בצפון, היתה בעוכרי מי שהיה אחראי על שמיית רת הגבוה הימו שוי ישראל? לא?

עובדה היא, שמערכת הגילוי לא הצליחה לגלות את סירת הגומי ולא שמו לב או לא הצליחו לגלות את סירת-האם, שי היתה מחוץ למים הטריטוריאליים של ישראל. קשה להאמין בשמועה כי הפידאיון הצליחו לחדור דווקא ב שטח מת במערכת הגילוי של צה"ל. לא מתקבל על הדעת שדווקא מול מרכז העיר הגדולה, יהיה שטח מת של מכ"ם.

זעקת של כצוע

ה חיילים שצפו במצור ובפעולה החלו מרגישים כי משהו לא דופק, עוד שעות מספר לפני התחלתה. לאחר משרא ומתן מייגע עם הפידאיון הם הסכימו לי שחרר את קרול פלאמן הפצוע. כוכבה לוי הוציאה אותו אל פתח המלון, כאשר הוסכם עם הפידאיון ששני חובשים לא-חמושים יאספו אותו עם אלונקה, מבלי שיאונה להם כל רע.

פלאמן שכב בפתח המזון כשי הוא זועק בכאביו מושך למעלה מי 10 דקות, מבלי שננשו אליו החובשי שים.

אדונקאים רצים אל בניין "סאבו" הפצוע שכב עשר דקות בפתח

חופשי, וגופת מחבל וחמש גופות נוספות של בני-ערובה, שאיש לא ידע עליהם, שכבו מתחת להריסות. **הספורט האומי שד הצטטי מות והכרות הכרות מייד עם סיום פעולה שד צה"ל, הוכיח עצי מן הפעם כמפוכן, ולא רק כבעי טעם רע.**

כאשר-שרי הביטחון והמישטרה, יחד עם עוזריהם, אלופים-בדמיט ומפקדי צה"ל והמישטרה, ממחרים להגיע למקום ולסכם את הפעולות, עוד קודם שנסתיימה הפעולה הצבאית ובוודאי בסרם הסתיימה פעולת הצלת הנפשות, ברור למפקדים ולחיילים הנמצאים בשטח כי "המסיבה הסתיימה". המחשבה כי הפידאי שנתפס הי, שש שעות מאוחר יותר, יכול היה לגרום לי הרוגים ולפצועים כה רבים, צריכה להעביר צמרמורת בגוים של השרים המעורבים והסיקוד הגבוה של צה"ל.

הרעיון שהם לא יוכלו לעולם די דעת אם מי מחמשת בנייה-ערובה, שנוויותיה נמצאו מתחת להריסות פות למעדה מיממה אחרי הפעיה, ויכר היה עדיין דהיות בחיים, אילו היתה פעולת-המינון מוכי עת מייד, חייבת להריר את שנתם של האחראים לכך.

על-פי דרישת שר-המישטרה תמנה הי ממשלה ועדת-חקירה, מסוג ועדת-החורב שקמה אחרי אסון מעלות, לחקור את מחבל יוסי-הכפירי-הקטן של מלון סאבו. הי וועדה תסיק לקחים, תגויס במפקד זה או אחר, אך בוודאי לא תוכל לחנוק את יצרי הפירסומת הפורע של אישי הציבור וצה"ל, אשר במיקרה של מלון סאבו הביא לפער לה שעלתה בדמים מרובים ולאסונות בנפש.

רק כעבור 10 דקות נגשו שני חיילים, אשר העמיסו אותו על האלונקה והסתלקו מהמקום במחירות. אפשר היה לראות, על פי צורת נשיאתם את האלונקה, כי השניים אינם חובשים כלל.

הם העבירו את פלאמן, על-פי הוראת אחד המפקדים, היישר אל תוך אמבולנס שעמד ברחוב הירקון. משך למעלה מרבע שעה שכב הפצוע באמבולנס, כשעשרות חיילים מקיפים את כליה-רכב. כעבור רבע שעה הגיעה הוראה ממפקד אחר להוציא אותו מהאמבולנס ולהעביר אותו לאמי בולנס אחר. שוב עברו דקות יקריות, ושוב התעכב האמבולנס השני משך כעשר דקות, עד שהגיעה ההוראה והוא יצא מי המקום לכיוון בית-החולים.

כשהחלה הפעולה עצמה, בשעה 5.12 לפנות בוקר, הסתער כוח היחידה המובי חרת דרך הדלת הראשית של המלון, ל-אחר שקיבל אות לכך

שתי הודעות אשר אמרו בקשר: "הבניין טוהר", היו מוקדמות מדי. הודעה אחריה שונה נמסרה בשעה 6.25, ומייד אחריה נשמע פיצוץ גדול. ההודעה השנייה ניתנה 11 דקות אחרי-כך, אולם מייד לאחר שי שודרה, נשמעו צרורות של תת-מיקלע מתוך הבניין.

נראה כי עיקר המחל היה אחרי הפעולה, ועדיין מחפשים את האחראי

ספרית אנטה ולקוחה. לא עורו הטענות

כלל גם תיאור מפורט של ניצול לא-כשורה של רכב החברה, ובעיקר הסיפור כיצד משמשת המכונית הצמודה של המנכ"ל, צבי אלכסנדר, את אשתו.

שום עיתון לא העתיק, בומנו, את הי קטעים הנוגעים לשימוש שלא-כדין ברכב. מבקר-המדינה, בדו"ח שלו כולל גם פרק נרחב העוסק בפרשת השימוש ברכב, ו-הפעם העתיקו אותו כל העיתונים — כמעט שמונה חודשים אחרי העולם הזה.

עסקים

רשיון לקיסמי היזפי

לא די

בקמפים ובפרסים

עדימנת לבטל

צרהריסה

מזה 18 שנה מנהלת אנטה גויברס את סלח-היופי המפורסם שלה, ללא רישיון. בימים אלה, שוב נכשלה במאמציה לקבל מועדת בניין-ערים של עיריית תל-אביב רישיון לעסק ואישור לשירותים סניטריים. הדיון בוועדה העלה, כי לאנטה בית-עסק בן שלושה מיפלים. בקומת המרתף חדר-עבודה לתסרוקות, חדרון לסריקור וחדרון למניקור. בקומת-הקרקע שני חדרי-עבודה לתסרוקות, כניסה קופת, בי קומת-הביניים — חדר לקוסמטיקה, חדרי המתנה וחדרון-הלבשה.

התחייבות לעתיד. זעמה של ועדת בניין ערים ניתח על כך שאנטה סגרה מירפסת המשמשת כניסה לעסק, והמרתף סת בולטת מחוץ לקו חזית הבניין. בנוי סף המרתף של הבית בולט אף הוא מחוץ לקו הבניין — אבל זה מומן הקמת הבית.

העירייה הגישה נגד אנטה חביעות מיישפטיות כבר פעמים אחדות, אבל בית המיישפט מסרב להוציא צו-הריסה.

עתה הגישה אנטה בקשה לאפשר לה להתקין במקום סדרים סניטריים, וכן לתת לה רישיון לנהל עסקים. היא טענה כי היא מקבלת מדישנה פרסים על גיהול עסק מסודר ונקי, ומתחייבת להתאים בי עתיד את המירפסת לדרישות העירייה. הדיון בוועדה היה ממושך, אבל לא עמדו לה לאנטה כל קיסמי היופי. ברוב קולות הוחלט לא לוותר על הדרישה ל-הרוס את המירפסת הבולטת.